

ИНТРАПЕРСОНАЛНО И ИНТЕРПЕРСОНАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

ИНТРАПЕРСОНАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Овај облик комуникационе праксе је најмање истражен у комуниколошкој литератури.
- Потребно је направити разлику између:
  1. дијалогски организованог мишљења и
  2. интраперсоналног комуницирања

ДИЈАЛОШКИ ОРГАНИЗОВАНО МИШЉЕЊЕ

- Дијалогски организовано мишљење није комуницирање, већ псеудокомуницирање.
- То је ментално-психички процес у којем се замишљају комуникациони партнер или партнери, поруке које су им саопштене и њихово реаговање.
- Овакав тип мишљења има значајну улогу у припреми човека за учешће у осталим облицима комуницирања.

ДИЈАЛОШКИ
ОРГАНИЗОВАНО
МИШЉЕЊЕ

ОСОБИНЕ ИНТРАПЕРСОНАЛНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Специфичност интраперсоналног комуницирања је постојање само једног субјекта комуницирања који се јавља у двојакој улози:
  1. у улози пошиљаоца и
  2. у улози примаоца поруке.

ПРВА КОМУНИКАЦИОНА СИТУАЦИЈА У КОЈОЈ СЕ ЈАВЉА ИНТРАПЕРСОНАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- У овој комуникационој ситуацији комуникатор саопштава усмену или писану поруку која је често праћена невербалном поруком упућену метафизичком, у материјалном смислу непостојећем бићу.
- Пример овакве комуникационе ситуације је молитва.

МОЛИТВА

КАРАКТЕРИСТИКЕ ОВОГ КОМУНИКАЦИОНОГ ЧИНА

- Овакав комуникацини чин садржи све фазе карактеристичне за остале облике комуникационе праксе, осим последње – фазе рецепције поруке, укључујући тренутно или одложено реаговање комуникационог партнера на сопштену поруку.

ДРУГА КОМУНИКАЦИОНА СИТУАЦИЈА У КОЈОЈ СЕ ЈАВЉА ИНТРАПЕРСОНАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Ова ситуација нуди још убедљивије доказе да је интраперсонално комуницирање јасно профилисан облик комуникационе праксе.
- У овој комуникационој ситуацији постоји један субјект комуницирања, човек, који асинхроно кроз време себи упућује поруку преко одређеног медија.
- Медији могу бити на пример:

БЕЛЕЖНИЦА

ДИКТАФОН

РАЧУНАР

КАРАКТЕРИСТИКЕ ОВОГ КОМУНИКАЦИОНОГ ЧИНА

- У овој комуникационој ситуацији постоје све фазе комуникационог чина, укључујући и тренутно или одложено реаговање на поруку коју је комуникатор путем медија проследио себи самом.

ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ ИНТРАПЕРСОНАНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Интересовање за истраживање овог облика комуникационе праксе расте са развојем модерне технологије, услед све већег интересовања младих за видео игре у тзв. виртуелној стварности.
- Последњих деценија истражује се интраперсонано комуницирање посредовано рачунаром и интернетом.

ИНТЕРПЕРСОНАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Најважнија карактеристика интерперсоналног комуницирања као облика комуникационе праксе је могућност реципрочне изменљивости комуникационих улога – пошиљаоца и примаоца поруке.
- Управо се по овој карактеристици интерперсонално комуницирање разликује од свих осталих облика комуникационе праксе.

БРОЈ УЧЕСНИКА ИНТЕРПЕРСОНАЛНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Могућност реципрочне изменљивости комуникационих улога пошиљаоца и промаоца порука представља најважнији критеријум за утврђивање броја учесника интерперсоналног комуницирања.

УГЛАВНОМ КОМУНИЦИРАЈУ ДВА КОМУНИКАТОРА

- Број учесника у интерперсоналном комуницирању може се постепено повећавати до нивоа када се могућност реципроцитета губи и интерперсонално комуницирање прелази у комуницирање са одређеном групом људи, тј. публиком.

КОМУНИЦИРАЊЕ „ЛИЦЕМ У ЛИЦЕ“

- Ово је најчистији облик интерперсоналног комуницирања, с обзиром да се одиграва уз физичко присуство субјеката, на малом простору, уз могућност употребе свих симболских система и учествовања свих чула.

FACE TO FACE (F2F)

ПОСРЕДНО ИНТЕРПЕРСОНАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- У индиректном, тј. посредном комуницирању, поруке се размењују уз помоћ различитих секундарних медија, попут:

ПИСМА

ΤΕΛΕΦΟΝΑ

РАЧУНАРА

ЗАКЉУЧАК

- Интерперсонално комуницирање може бити асинхроно и може се обављати између субјеката који су просторно удаљени.
- Због савременог начина живота, људи све мање комуницирају директно, лицем у лице, а све више посредством модерне технологије.
- Комуницирање „лицем у лице“ које је некада било правило, сада је све више изузетак и привилегија.

АСПЕКТИ ИНТЕРПЕРСОНАЛНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Независно од чињенице где се дешава, интерперсонално комуницирање може бити:
  1. планирано,
  2. увежбано или
  3. спонтано.

НАЈРАСПРОСТРАЊЕНИЈИ ОБЛИК КОМУНИЦИРАЊА

- Од постанка човека, интерперсонално комуницирање је најраспрострањенији облик комуникационе праксе.
- У највећој мери се остварује дијалогом као суштински и формално најпотпунијим начином интерперсоналног комуницирања.

КОНТРОЛНА ПИТАЊА

1. Шта је то дијалошки организовано мишљење?
2. Које су особине интраперсоналног комуницирања?
3. Описати прву ситуацију у којој се јавља интраперсонално комуницирање. Навести пример.
4. Описати карактеристике комуникационог чина у првој ситуацији.
5. Описати другу ситуацију у којој се јавља интраперсонално комуницирање. Који медији се употребљавају?
6. Описати карактеристике комуникационог чина у другој ситуацији.

7. Која је најважнија карактеристика интерперсоналног комуницирања?
8. Који је број учесника интерперсоналног комуницирања?
9. Описати комуницирање „лицем у лице“.
10. Шта је то посредно комуницирање. Уз помоћ којих медија се обавља?
11. Који су то аспекти интерперсоналног комуницирања?
12. Како се у највећој мери остварује интерперсонално комуницирање?